

DOKUMENTACJA TECHNICZNA

FAZA: **OPINIA STANU TECHNICZNEGO
I MYKOLOGICZNO-WILGOTNOŚCIOWA BUDYNKU
PRZY UL. NONIEWICZA 9
W SUWAŁKACH**

OBIEKT: **BUDYNEK MIESZKALNY**

ADRES: **SUWAŁKI, UL. NONIEWICZA 9**

BRANŻA: **KONSTRUKCJA**

ZLECENIODAWCA: **ZARZĄD BUDYNKÓW MIESZKALNYCH
16-400 SUWAŁKI,
UL. WIGIERSKA 32**

mgr inż. budownictwa
Zdzisław Chmielewski
Upoważnienia budowlane do kierowania, nadzorowania
i kontrolowania budowy i robót, kierowania i kontrolowania
wykonania konstrukcyjnych elementów budowlanych, oceniania
i badania stanu technicznego w zakresie wszelkich budynków
oraz innych budowli w specjalności konstrukcyjno-budowlanej
Nr SUW-11/85

ZLECENIOBIORCA: **mgr inż. Zdzisław Chmielewski SUW 11/85 PDL/BO/0184/01**

Suwałki, 28.10.2013 roku

**OPINIA STANU TECHNICZNEGO
I MYKOLOGICZNO-WILGOTNOŚCIOWA
BUDYNKU PRZY UL. NONIEWICZA 9 W SUWAŁKACH**

I. DANE OGÓLNE**1.1. Przedmiot opinii technicznej**

Przedmiot opinii technicznej budynek nr 9 przy ulicy Noniewiczza w Suwałkach znajduje się w centrum miasta, w strefie ochrony konserwatorskiej obszaru śródmiejskiego wpisanego do rejestru zabytków KL.WKZ 534/31/d/79 w dniu 15 maja 1979 r. i znajdującego się między rzeką Czarną Hańczą, a ulicami Zacisze, Gen. Wł. Sikorskiego i 1-go Maja. Przedmiotowy obiekt jest usytuowany na granicach działki nr 10953. Budynek nr 9 pochodzi z przełomu XIX/XX wieku i nie jest umieszczony w gminnej ewidencji zabytków.

1.2. Cel opinii technicznej

- 1.2.1. Określenie stanu technicznego budynku mieszkalnego znajdującego się na działce nr ewid. gruntów 10953 przy ul. Noniewiczza 9 w Suwałkach.
- 1.2.2. Określenie czy obecny stan techniczny obiektów stwarza zagrożenie bezpieczeństwa ludzi i mienia.
- 1.2.3. Ustalenie stanu technicznego: zawilgocenia, zagrzybienia i porażenia przez owady – techniczne szkodniki drewna budowlanego,
- 1.2.4. Podanie sposobu likwidacji skutków istniejącego stanu oraz zakwalifikowanie obiektów do remontu lub rozbiórki.
- 1.2.5. Zalecenia dotyczące sposobu przeprowadzenia prac rozbiórkowych
- 1.2.6. Informacja o planie bioz.
- 1.2.7. Uproszczona specyfikacja techniczna wykonania i odbioru robót rozbiórkowych obiektu.

1.3. Podstawy formalno-prawne wykonania opinii technicznej

Zleceniodawca: **Zarząd Budynków Mieszkalnych, 16-400 Suwałki, ul. Wigierska 32**

1.4. Materiały wykorzystane do opracowania

- 1.4.1. Oględziny budynków dokonane w dniach 17-24.10.2013 roku.
- 1.4.2. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* wraz z późniejszymi zmianami
- 1.4.3. Kopia mapy zasadniczej - skala 1:500,
- 1.4.4. Projekt budowlany instalacji wod-kan z czerwca 2004 r.
- 1.4.5. Projekt koncepcyjny remontu i adaptacji budynku z 2004 r.
- 1.4.6. Opinia techniczna budynku mieszkalnego z 2004 r.

1.5. Zleceniobiorca

mgr inż. Zdzisław Chmielewski nr upr. SUW 11/85, PDL/BO/0184/01

1.6. Dane techniczne budynku usługowo-mieszkalnego nr 27

1.6.1. Powierzchnia zabudowy	134,70 m ²
1.6.2. Powierzchnia netto	156,10 m ²
1.6.3. Kubatura	662,10 m ³
1.6.4. Wysokość do kalenicy	7,47 m
1.6.5. Wysokość do okapu	3,21 m

1.7. Opis techniczny szczegółowy budynku usługowo-mieszkalnego nr 27

Budynek został wzniesiony na przełomie XIX/XX wieku. W tej chwili jest własnością Gminy Miejskiej Suwałki i administrowany przez ZBM w Suwałkach. Budynek wolnostojący, częściowo podpiwniczony z fasadą zwróconą na wschód tj. do ulicy Noniewiczza. Budynek usytuowany w

południowej pierzei ulicy Noniewicza, wolnostojący, ustawiony kalenicowo, z elewacją frontową od ulicy. Układ wnętrza nieregularny. Budynek w całości przeznaczony do celów mieszkaniowych. Budynek wyposażony w instalację elektryczną, wodno-kanalizacyjną i ogrzewanie piecowe. Komunikacja pionowa poprzez klatkę schodową. Budynek wzniesiony na planie prostokąta. Dach budynku jest dwuspadowy z kalenicą zorientowaną równoległą do ulicy Noniewicza.

Budynek został wybudowany w technologii drewnianej o ścianach z bala. Układ konstrukcyjny budynku jest poprzeczny; strop z drewnianych belek stropowych. Dach o konstrukcji krokwiowo-płatwiowym z elementów drewnianych. Fundamenty budynku z kamienia polnego. Podmurówka i ściany fundamentowe z cegły ceramicznej. Pokrycie dachowe – eternit falisty, częściowo gont drewniany.

1.7.1. Fundamenty

Fundamenty wykonane z kamienia polnego i z przewiązkami z muru z cegły pełnej ceramicznej na zaprawie wapiennej, cementowo-wapiennej i cementowej. Dodatkowo fundamenty razem z podwalinami drewnianymi zostały od zewnątrz obetonowane ścianą fundamentową betonową. Woda na poziomie posadowienia nie występuje.

1.7.2. Ściany

Ściany nośne zewnętrzne i wewnętrzne drewniane wieńcowe z bali sosnowych obudowane od wewnątrz budynku tynkiem cementowo-wapiennym na ruszcie z dranek drewnianych. Ściany działowe: drewniane z drewna litego, drewniane w systemie szkieletowym, murowane z cegły oraz ze szkieletu stalowego obłożone płytą gipsowo-kartonową.

1.7.3. Stropy

Nad parterem – drewniany belkowy ze ślepym pułapem i polepą, belki drewniane, w połowie wysokości przekroju belek znajduje się „ślepy pułap”, na którym spoczywa ocieplenie z polepy. Belki o przekroju 24 x 26 cm i rozstawie około 130 – 140 cm. Strop ma podłogę z desek gr. 32 mm. Od dołu przybite deski sufitowe.

1.7.4. Schody

Klatka schodowa drewniana na belkach policzkowych, zewnętrzne betonowe.

1.7.5. Więźba dachowa

Nad budynkiem – drewniana dwuspadowa o konstrukcji krokwiowo – płatwiowej. Krokwie o przekroju 12 x 14 cm opierają się na płatwiach o przekroju 14 x 16 cm. Płatwie opierają się na słupkach o tym samym przekroju. Dach pokryty eternitem na deskach.

1.7.6. Stolarka

1.7.6.1. Okna – drewniane.

1.7.6.2. Drzwi – drewniane pływające, z litego drewna.

1.7.7. Pokrycie dachu

Eternit falisty ułożony na łąkach drewnianych

1.7.8. Wykończenie wewnętrzne

1.7.8.1. Tynki wewnętrzne wapienne na ruszcie z dranek drewnianych.

1.7.8.2. Podłogi z desek drewnianych, betonowe, wykładziny PCV i kamień sztuczny

1.7.8.3. Malowanie farbami wapiennymi, klejowymi, emulsyjnymi, olejnym.

1.7.9. Wykończenie zewnętrzne

1.7.9.1. Ściany zewnętrzne z szalówki drewnianej na parterze i częściowo obitej płytami pilśniowymi

1.7.9.2. Obróbki blacharskie z blachy stalowej ocynkowanej

1.7.9.3. Cokół betonowy, tynkowany.

II. CZEŚĆ ARCHITEKTONICZNA

2.1. Dane historyczne

Budynek został wzniesiony na przełomie XIX/XX wieku. W tej chwili jest własnością Gminy Miejskiej Suwałki i administrowany przez ZBM w Suwałkach. Budynek wolnostojący, częściowo podpiwniczony z fasadą zwróconą na wschód tj. do ulicy Noniewicza. Budynek usytuowany w południowej pierzei ulicy Noniewicza, wolnostojący, ustawiony kalenicowo, z elewacją frontową od ulicy. Układ wnętrza nieregularny. Budynek w całości przeznaczony do celów mieszkaniowych. Budynek wyposażony w instalację elektryczną, wodno-kanalizacyjną i ogrzewanie piecowe. Komunikacja pionowa poprzez klatkę schodową. Budynek wzniesiony na planie prostokąta. Dach budynku jest dwuspadowy z kalenicą zorientowaną równolegle do ulicy Noniewicza. Budynek został wybudowany w technologii drewnianej o ścianach z bala. Układ konstrukcyjny budynku jest poprzeczny; strop z drewnianych belek stropowych. Dach o konstrukcji krokwiowo-płatwiowym z elementów drewnianych. Fundamenty budynku z kamienia polnego. Podmurówka i ściany fundamentowe z cegły ceramicznej. Pokrycie dachowe – eternit falisty, częściowo gont drewniany.

Budynek posiada znamiona typowej przedwojennej architektury drewnianej (filongowe drzwi, drewniany szalunek).

Budynek wyposażony w instalację elektryczną, wodno-kanalizacyjną i ogrzewanie piecowe.

2.2. wyposażenie architektoniczne wnętrz

brak

2.3. wyposażenie architektoniczne elewacji

Elewacja typowa dla drewnianych budynków (filongowe drzwi, drewniany szalunek) zniszczona bezpowrotnie przez nieudolne remonty, adaptacje i „ulepszenia”.

III. STAN TECHNICZNY ELEMENTÓW ARCHITEKTONICZNYCH

3.1. Podłoże gruntowe

Podłoże gruntowe określone zostało na podstawie wykonanych odkrywek wykonanych. Wynika z nich, że pod fundamentami występują grunty nośne, są to pospółki i żwiry. Nie stwierdzono obecności wody gruntowej. Pospółki i żwiry są wilgotne, luźno zagęszczone.

3.2. Fundamenty

Fundamenty i ściany nie posiadają izolacji przeciwwilgociowej poziomej i pionowej. Występują dość duże zawilgocenia ścian fundamentowych.

3.3. Ściany nośne i samonośne

Ściany parteru i poddasza z bali drewnianych. Brak izolacji przeciwwilgociowej poziomej pod podwalinami drewnianymi parteru. Przygruntowe części ścian posiadają znaczne zawilgocenia. Widoczne są efekty nierównomiernego osiadania budynku. Ściany drewniane w dolnej strefie silnie porażone korozją biologiczną.

3.4. Ściany działowe

Ściany parteru i poddasza z drewna iglastego litego i w systemie szkieletowym z desek otynkowane tynkiem wapiennym na ruszcie z dranek drewnianych.

3.5. **Stropy**

W stropach drewnianych uszkodzenia biologiczne w belkach przylegających i opartych na ścianach zewnętrznych. Ślepy pulap i polepa w złym stanie technicznym. Ogniska uszkodzeń biologicznych

3.6. **Więźba dachowa**

Więźba dachowa dwuspadowa o konstrukcji płatwiowo-krokwiowej. Stwierdzono uszkodzenia biologiczne elementów więźby w miejscach występowania zacieków z pokrycia dachowego. W niektórych drewnianych elementach więźby stwierdzono destrukcję biologiczną. Stan techniczny elementów drewnianych z miejscową utratą stateczności z powodu usunięcia części elementów konstrukcyjnych w czasie niekontrolowanej adaptacji użytkowanego na cele mieszkaniowe strychu.

3.7. **Krycie dachu**

Brak paroizolacji w części mieszkalnej strychu. Eternit falisty z miejscowymi nieszczelnościami i ubytkami, ubytkami kalenicowymi. Obróbki blacharskie z blachy stalowej ocynkowanej skorodowane.

3.8. **Wykończenie wewnętrzne**

Wykończenie wewnętrzne tradycyjne.

Tynki ścian drewnianych wapienne na drankach drewnianych.. Na tynkach występują wykwity solowe. Na tynkach występują grzyby pleśniowe. Tynki spękane a odkrywki wskazały przemieszczenia elementów konstrukcyjnych.

Sufity pomieszczeń z desek malowanych farbą olejną w większości zakryte stropem podwieszonym. Posadzki betonowe i drewniane z elementami z wykładziny PCV i kamienia sztucznego. Na elementach drewnianych występuje uszkodzenia mechaniczne i biologiczne spowodowane przez owady i grzyby.

3.9. **Wentylacja**

Kominy dymowe i wentylacyjne murowane z cegły ceramicznej pełnej, nad dachem występują znaczne ubytki w spoinach.

Badania skuteczności wentylacji grawitacyjnej nie przeprowadzono.

3.10. **Wykończenie zewnętrzne**

Fundamenty wykonane z kamienia polnego i z przewiązkami z muru z cegły pełnej ceramicznej na zaprawie wapiennej, cementowo-wapiennej i cementowej. Dodatkowo fundamenty razem z podwalinami drewnianymi zostały od zewnątrz obetonowane ścianą fundamentową betonową co spowodowało całkowite zniszczenie biologiczne drewnianych podwalin, dolnych fragmentów ścian zewnętrznych oraz szalówki drewnianej.

Elewacje z desek szalunkowych „ulepszono” płytami pilśniowymi i wiórowymi, co spowodowało brak wentylacji konstrukcji ścian zewnętrznych.

3.11. **Ukształtowanie obiektów na działce**

Usytuowanie budynku uniemożliwia odprowadzenia wód opadowych z obszaru oddziaływania wód na budynki. Brak kanalizacji deszczowej i drenażowej wokół budynków.

IV. PRZYCZYNY POWSTAŁYCH ZNISZCZEŃ BUDYNKÓW

4.1. **Niewłaściwe posadowienie i wykonanie fundamentów budynku**

Fundamenty wykonane z kamienia polnego i z przewiązkami z muru z cegły pełnej ceramicznej na zaprawie wapiennej, cementowo-wapiennej i cementowej. Dodatkowo fundamenty razem z podwalinami drewnianymi zostały od zewnątrz obetonowane ścianą fundamentową betonową co spowodowało całkowite zniszczenie biologiczne drewnianych podwalin i dolnych fragmentów ścian zewnętrznych (**zdjęcia nr 2, 3, 7, 9, 12, 13, 15, 29**)

Ściana obetonowania fundamentów jest połączona z podwaliną i szalunkiem ścian nadziemia co powoduje że następuje kapilarne podciąganie wilgoci z gruntu co przyspiesza erozję biologiczną ścian drewnianych. Na podstawie zarysowań i spękań ścian fundamentowych można stwierdzić, że fundamenty utraciły sztywność, nastąpiło niezależne osiadanie poszczególnych fragmentów fundamentów (**zdjęcia nr 9, 13, 45**)

4.2. **Brak izolacji pod podwalinami parteru budynku.**

Zdjęcia nr 3, 9, 21, 22, 26, 28, 29, 42, 43, 49 obrazują skalę porażenia przez grzyby ścian konstrukcyjnych budynku. W takim stanie konstrukcja budynku nie gwarantuje nośności i stateczności a tym samym stwarza realne zagrożenie katastrofą budowlaną. W pomieszczeniach wyczuwalny jest charakterystyczny zapach stęchlizny charakterystyczny dla zawilgoconych pomieszczeń. Ściany są zawilgocone.

W wyniku przegnicia dolnej partii budynków (**zdjęcia nr 10, 11, 18, 22, 42, 43**) nastąpiło przesunięcie narożników zewnętrznych budynków.

4.3. W stropach drewnianych niewielkie uszkodzenia biologiczne w belkach przylegających i opartych na ścianach zewnętrznych (**zdjęcia nr 32, 37, 38, 39, 40**) Ślepy pułap i polepa w złym stanie technicznym. Ogniska uszkodzeń biologicznych. Widoczne ślady zacieków z dachu (**zdjęcia nr 33, 34**) które powodują nadmierne ugięcie podsufitki. Wykwity grzybne powodują że ze względów zdrowotnych mieszkanie w takim lokalu jest szkodliwe dla ludzi i zwierząt. W badanych belkach stwierdzono korozję biologiczną.

V. OPIS WYSTĘPUJĄCYCH ZJAWISK W BUDYNKU O CHARAKTERZE MYKOLOGICZNO-WILGOTNOŚCIOWYM

5.1. Mury fundamentowe.

Fundamenty wykonane z kamienia polnego i z przewiązkami z muru z cegły pełnej ceramicznej na zaprawie wapiennej, cementowo-wapiennej i cementowej. Dodatkowo fundamenty razem z podwalinami drewnianymi zostały od zewnątrz obetonowane ścianą fundamentową betonową co spowodowało całkowite zniszczenie biologiczne drewnianych podwalin i dolnych fragmentów ścian zewnętrznych (**zdjęcia nr 9, 25, 26, 27, 29, 49**)

Fundamenty nie posiadają izolacji przeciwwilgociowej poziomej i pionowej. W wyniku zawilgocenia rozpoczął się proces rozłaskowywania się spoin ścian fundamentowych przez co zaczynają tracić swoją wartość użytkową.

5.2. Stropy.

Nad parterem – drewniany ze ślepym pułapem i polepą, belki drewniane, w połowie wysokości przekroju belek znajduje się „ślepy pułap”, na którym spoczywa ocieplenie z polepy. Od dołu przybite deski sufitowe i płyta pilśniowa w części mieszkalnej i podwieszony sufit z płyt gipsowo-kartonowych w części usługowej (**zdjęcia nr 32, 37, 38, 39, 40**)

Stwierdzono w stropach drewnianych uszkodzenia biologiczne w belkach przylegających i opartych na ścianach zewnętrznych która zmieniła właściwości fizykochemiczne oraz obniżyła własności mechaniczne elementów konstrukcyjnych. Ślepy pułap i polepa z gliny i siewki w dobrym stanie technicznym. Strop posiada ponadnormatywne ugięcie. Belki są statycznie przeciążone.

5.3. Konstrukcja ścian przyziemia.

Ściany zewnętrzne drewniane wieńcowe, otynkowane od wewnątrz zaprawą wapienną, a od zewnątrz obite deskami szalunkowymi „ulepszonymi” płytami pilśniowymi i wiórowymi, co spowodowało brak wentylacji konstrukcji ścian zewnętrznych. Ściany wewnętrzne drewniane i murowane. Konstrukcja nośna ścian wieńcowa złożona z poziomo ułożonych i dość długich belek łączonych w narożach na obłap i rybi ogon. W środkowej części przy wykonywaniu otworów

okiennych i drzwiowych zastosowano konstrukcję sumikowo-łatkową złożoną z pionowych słupów łączących poziomo ułożone belki (**zdjęcia nr 21, 22, 23, 28**)

W dolnych partiach ścian zewnętrznych łącznie z podwalinami zużycie w 100% co grozi w każdej chwili katastrofą budowlaną, w partiach poddasza mieszkalnego dewastacje konstrukcji spowodowały utratę stabilności konstrukcji. Na tynkach wewnętrznych, zewnętrznej szalówce i drewnie konstrukcyjnym rozwinęły się grzyby pleśniowe i słupowe. Tynki są silnie skorodowane, odspojone i osypujące się praktycznie we wszystkich pomieszczeniach. Powłoki malarskie z farby są złuszczone i z przebarwieniami. Docieplenie wełną mineralną i obicie płytami gipsowo-kartonowymi od wewnątrz przy adaptacji budynków doprowadziło do zamknięcia wilgoci w strefie ściany drewnianej i tynku wewnętrznego. Występuje zwiększona wilgotność otoczenia i podłoża, pęcznienie podłóg, uginanie stropów, zmiana wyglądu drewna, głuchy dźwięk przy uderzaniu drewna młotkiem, oraz nieprzyjemny zapach stęchlizny w pomieszczeniach zagrzybionych.

5.4. Poddasze.

Na poddaszu wykonano ściany o konstrukcji drewnianej szkieletowej, otynkowane zaprawą wapienną lub obite płytami drewnopochodnymi i pomalowane farbami lub tapetowane.

W partiach poddasza mieszkalnego dewastacje konstrukcji spowodowały utratę stabilności konstrukcji. Stwierdzono w elementach drewnianych opartych na ścianach zewnętrznych uszkodzenia biologiczne.

5.5. Konstrukcja więźby dachowej.

Zbudowano więźbę dachową o konstrukcji płatwiowo-krokwiowej z następujących elementów: belki stropowe, oczepy, słupy, krokwie, jętki,łaty. Belki stropowe zaliczono do konstrukcji dachu, ponieważ bezpośrednio na nich opierają się krokwie i na nich, poprzez podwaliny, stoją słupy. *Stwierdzono znaczne uszkodzenia biologiczne elementów więźby dachowej w miejscach występowania zacieków z pokrycia dachowego. Oczepy, krokwie, jętki i słupy w wyniku porażenia biologicznego utraciły swoją wartość użytkową i konstrukcyjną i nie nadają się do dalszej eksploatacji.*

5.6. Kominy.

Wszystkie kominy są murowane z cegieł ceramicznych pełnych, na zaprawie cementowo – wapiennej.

Kominów wentylacyjnych brak w budynku, zaś łączenie przewodów wentylacyjnych z dymowymi i łączenie przewodów dymowych w świetle aktualnie obowiązującego prawa jest zabronione. Czapki kominowe i spoiny skorodowane.

5.7. Pokrycie dachu.

Pokrycie dachu wykonane zostało z płyt falistych eternitowych z obróbkami kominów, pasów nadrynnowych. Pokrycie zostało bezpośrednio zamocowane do krokwi i platew poprzezłaty. *Pokrycie z miejscowymi nieszczelnościami i ubytkami, obróbki blacharskie skorodowane z bardzo dużą ilością prześwitów.*

5.8. Ścianki działowe.

Ściany działowe: drewniane z drewna litego, drewniane w systemie szkieletowym, murowane z cegły oraz ze szkieletu obłożone płytą gipsowo-kartonową.

Na tynkach wewnętrznych rozwinęły się grzyby pleśniowe. Tynki są silnie skorodowane i osypujące się praktycznie we wszystkich pomieszczeniach. Powłoki malarskie z farby są złuszczone i z przebarwieniami.

5.9. Stolarka zewnętrzna.

W budynku zamontowano stolarkę okienną, drewnianą, w przeważającej części okna skrzynkowe i od strony elewacji północnej okna ościeżnicowe typu polskiego (tzw. wiejskie).

Drzwi wejściowe wykonano z drewna z górnym naświetlem (**zdjęcia nr 31**)

Stolarka okienna całkowicie zużyta i kwalifikuje się do wymiany.

5.10. Schody.

Wejścia do budynków posiadają schodki betonowe.

W budynku są schody o konstrukcji drewnianej prowadzące z parteru na poddasze (**zdjęcia nr 51**)
Klatka schodowa przy budynku w złym stanie, zewnętrzne schody kwalifikują się do wymiany.

5.11. Wykończenie wewnętrzne

Tynki wewnętrzne wapienne na ruszcie z dranek drewnianych. Podłogi z desek drewnianych, betonowe, wykładziny PCV i kamień sztuczny

Malowanie farbami wapiennymi, klejowymi, emulsyjnymi, olejnymi (**zdjęcia nr 44, 45**)

Na tynkach wewnętrznych, okładzinach drewnianych i drewnopochodnych rozwinęły się grzyby pleśniowe. Tynki są silnie skorodowane, odsłojone i osypujące się praktycznie we wszystkich pomieszczeniach. Powłoki malarskie z farby są złuszczone i z przebarwieniami.

5.12. Wykończenie zewnętrzne

Fundamenty wykonane z kamienia polnego i z przewiązkami z muru z cegły pełnej ceramicznej na zaprawie wapiennej, cementowo-wapiennej i cementowej.

Dodatkowo fundamenty razem z podwalinami drewnianymi zostały od zewnątrz obetonowane ścianą fundamentową betonową co spowodowało całkowite zniszczenie biologiczne drewnianych podwalin, dolnych fragmentów ścian zewnętrznych oraz szalówki drewnianej.

Elewacje z desek szalunkowych „ulepszono” płytami pilśniowymi i wiórowymi, co spowodowało brak wentylacji konstrukcji ścian zewnętrznych (**zdjęcia nr 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10**)

Na elewacji widoczne są ślady zanieczyszczeń z wody opadowej i roztopionych. Intensywne zawilgocenia w dolnym pasie parteru.

VI. ROZPOZNANIE GATUNKÓW OWADÓW I GRZYBÓW DOMOWYCH

6.1. Analizie poddano próbki tynku.

Są one pokryte szarym i barwnymi utworami grzybni z białymi utworami soli. Próbki pobrano z różnych miejsc a obszary zaatakowane przez grzyby pleśniowe udokumentowano na zdjęciach o nr **33, 34, 35, 36**

Sprawcami rozkładu pleśniowego są w niniejszym przypadku grzyby pleśniowe należące do klasy workowców (*ascomycetes*) i grzybów niedoskonałych (*deuteromycetes*) będących w większości workowcami o niepełnym cyklu rozwoju.

Grzybnia powierzchniowa porasta elementy drewniane i sąsiadujące z nimi mury, tworząc zbite z licznych strzępek płaty, dostrzegane gołym okiem na powierzchni elementów. W zależności od gatunku grzyba grzybnia może mieć formę bardzo puszystą i watowatą o grubości kilku - kilkunastu centymetrów, silnie zbitą i mięsistą, przypominającą pergamin lub zamsz, lub bardzo nską, przypominającą pajęczynę. Grubość tej grzybni i wytwarzane przez nią wzory, jak również kolor i łatwość oddzielania się od podłoża są cechami ułatwiającymi rozpoznawanie gatunku grzyba. Sznury grzybniowe (ryzomorfy) wyrastają z grzybni w postaci wstęg i zbudowane są z silnie splecionych strzępek o różnej budowie anatomicznej. Mają one zdolność rozrastania się na powierzchni materiałów nieдрzewnych, a nawet przerastania przez mury i beton. Służą one zwykle do rozprzestrzeniania się grzyba wewnątrz budynku i przenoszenia z jednego siedliska na drugie. Sznury mogą składać się ze strzępek normalnych, strzępek naczyniowych o dużej średnicy i cienkich ścianach przewodzących różne substancje, oraz cienkich strzępek wzmacniających o grubych ścianach, nadających całości sznura wytrzymałość. Grubość sznurów grzybowych, w zależności od gatunku, wynosi od jednego do kilkunastu milimetrów, zaś ich długość może sięgać do kilkunastu metrów. W przekroju sznury mogą być okrągłe, owalne lub płaskie. Średnica sznurów, ich przekrój poprzeczny a także ich kolor oraz elastyczność lub kruchość są cechami rozpoznawczymi gatunku grzyba.

6.2. Analizie poddano próbki ścian przypodłogowej części ścian konstrukcyjnych parteru.

Są one pokryte szarym i barwnymi utworami grzybni z białymi utworami soli. Próbkę pobrano z różnych miejsc a obszary zaatakowane przez grzyb domowy właściwy udokumentowano na zdjęciach o nr 25, 26, 27, 28, 29

Sprawcami rozkładu typu brunatnej zgnilizny jest w niniejszym przypadku grzyb domowy właściwy należący do I grupy grzybów najbardziej szkodliwych (*serpula lacrymans*) i powodujących silny i szybki rozkład na dużych powierzchniach.

Najczęściej występującym w budownictwie i stanowiącym największe zagrożenie jest brunatny rozkład drewna. Rozłożone drewno przybiera wtedy kolor brunatny, a dzieje się tak w wyniku wydzielania przez grzyby do drewna enzymów celulolitycznych. Enzymy te powodują rozkład białej celulozy poprzez przerywanie jej długich łańcuchów. W ten sposób drewno traci swój celulozowy szkielet, konsekwencją czego jest utrata wytrzymałości oraz spoistości. Pozostaje nierozłożona, brunatna, bezpostaciowa lignina nadająca drewnu brunatny kolor. Drewno pęka na pryzmatyczne kostki, a w ostatnim stadium rozkładu rozsypuje się w proszek.

6.3. Analizie poddano próbki z konstrukcji więźby dachowej.

Na powierzchni badanych próbek stwierdzono cienkie, skórzaste, układające się podłużnie pasma i smugi koloru białego i żółtobrazowego. Przypominają one zacieki farby olejnej. Rozkład drewna jest powierzchniowy. Obszary zaatakowania udokumentowano na zdjęciach o nr 32, 37, 38, 39, 40, 42, 43,

Sprawcami rozkładu tego typu jest w niniejszym przypadku grzyb domowy powłocznik gładki należący do III grupy grzybów (*corticum laeve*) i powodujących powolny i powierzchniowy rozkład drewna na dużych powierzchniach. A w rejonach nieszczelności dachu grzyb domowy biały należący do I grupy grzybów najbardziej szkodliwych (*poria vaillantii*) i powodujących silny i szybki rozkład na dużych powierzchniach. powodujących bardzo szybki i rozległy rozkład drewna. Grzyby z tej grupy mogą w optymalnych warunkach całkowicie rozłożyć drewno w ciągu kilku lat, a nawet jednego roku.

VII. TECHNICZNE PRZYCZYNY ZAWILGOCENIA I PORAŻENIA BUDYNKU PRZEZ BIOLOGICZNE SZKODNIKI DREWNA

Po dokładnym zbadaniu stanu technicznego budynku przy ulicy Noniewicza 9, na podstawie wizji lokalnej, dokonanych odkrywek, badaniu pobranych próbek stwierdza się że przyczyną zagrzybienia oraz zawilgocenia budynku jest:

- 7.1. Brak wentylacji pomieszczeń o podwyższonej wilgotności.
- 7.2. Brak ciągłej, systematycznej konserwacji elementów konstrukcyjnych i wyposażenia budynku
- 7.3. Zniszczone obróbki blacharskie przy lukarnach, koszach i kominach oraz rynien i rur spustowych.
- 7.4. Brak właściwego odprowadzenia wód opadowych z powierzchni terenu przy ścianach zewnętrznych
- 7.5. brak izolacji poziomej i pionowej ścian fundamentowych
- 7.6. brak ukształtowania terenu przy zewnętrznych ścianach
- 7.7. zniszczone pokrycie dachowe
- 7.8. przykrywanie zniszczonych podłóg wykładzinami uniemożliwiającymi drewnu oddychanie, powodujące stałe pocenie się podłóg drewnianych wraz z legarami
- 7.9. niedocieplone przegrody budowlane
- 7.10. duże zawilgocenie ścian, podłóg i sufitów

VIII. WNIOSKI DOTYCZĄCE STANU TECHNICZNEGO BUDYNKU

- 8.1. **Obecny stan techniczny ścian zewnętrznych stanowi zagrożenie bezpieczeństwa dla ludzi – zagrożenie zawaleniem się ścian zewnętrznych.**

- 8.1.1. Fundamenty utraciły sztywność i nastąpiło niezależne osiadanie poszczególnych fragmentów fundamentowych. Ściany zewnętrzne wykazują znaczne wybrzuszenia, co świadczy o utracie ich stateczności.
- 8.1.2. W dolnych partiach ścian zewnętrznych parteru łącznie z podwalinami zużycie w 100% co grozi w każdej chwili katastrofą budowlaną.
- 8.1.3. Na poddaszu mieszkalnym dewastacje konstrukcji spowodowały utratę stabilności konstrukcji.
- 8.1.4. Dewastacje konstrukcji poddasza spowodowały utratę stabilności konstrukcji dachu.
- 8.1.5. W budynkach ze względu na to że drewno budowlane jest zagrzybione i porażone przez owady ze względu na zdrowotność mieszkanie lub przebywanie w takim lokalu jest szkodliwe dla ludzi i zwierząt.

IX. ZALECENIA

W celu zapewnienia (jeżeli nie zapadnie decyzja o rozbiórce) dalszej prawidłowej eksploatacji budynku, przy prowadzonych robotach remontowych zaleca się wykonanie następujących robót:

- 9.1. **Usunięcie przyczyn zawilgocenia, zagrzybienia i porażenia przez owady, biologiczne szkodniki w budownictwie:**
 - 9.1.1. Osuszenie ścian przez usunięcie zagruzowania, zbitie skorodowanego tynku i odkopanie ścian z zewnątrz oraz rozebranie stropów drewnianych. Wykonanie poziomej izolacji przeciwwilgociowej nowo wybudowanych ścian fundamentowych.
 - 9.1.2. Rozebranie pokrycia dachowego i jego utylizację.
 - 9.1.3. Rozebrać więźbę dachową i zutylizować zagrzybione elementy a pozostałe elementy dokładnie oczyścić i w raz nowymi zaimpregnować.
 - 9.1.4. Usunąć ze stropów polepę
 - 9.1.5. Rozebrać podłogi i podsufitki i zutylizować zagrzybione elementy a pozostałe elementy dokładnie oczyścić i w raz nowymi zaimpregnować.
 - 9.1.6. Obić skorodowane tynki wewnętrzne i szalówkę zewnętrzną kondygnacji nadziemnych.
 - 9.1.7. Rozebrać konstrukcję drewnianą i zutylizować zagrzybione elementy a pozostałe elementy dokładnie oczyścić i w raz nowymi zaimpregnować.
 - 9.1.8. Zbite, porażone przez grzyb resztki tynków, elementów drewnianych i betonowych należy przewieźć do utylizacji w workach foliowych.
 - 9.1.9. Drewno zagrzybione i porażone przez owady po rozbiórce wywieźć w uzgodnione z odpowiednimi władzami miejsce i spalić.
 - 9.1.10. Nadające się do wbudowania elementy po czyszczeniu zaimpregnować preparatami grzybobójczymi (np. FABOS M-2F)
 - 9.1.11. Zagrzybione mury i stropy z cegły po oczyszczeniu zaimpregnować preparatami grzybobójczymi (np. MURATOXU)
- 9.2. **Roboty impregnacyjno-odgrzybieniowe mogą być wykonywane przez pracowników uprawnionych i przeszkolonych w zakresie impregnacji i stosowania środków grzybobójczych.**
 - 9.2.1. Pomieszczenia w których będą wykonywane zabiegi grzybo i owadobójcze powinny być intensywnie wietrzone.
- 9.3. **Odbudować budynek pod nadzorem osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia**

X. WNIOSKI KOŃCOWE

- 10.1. Analiza stanu technicznego elementów budynków ujęta w tej opinii technicznej pozwala stwierdzić jednoznacznie, że nie ma technicznej możliwości wykonania remontu tych budynków bez ich rozebrania.

- 10.2. Odbudowanie budynków wiąże się z koniecznością wymiany wielu elementów nie nadających się do ponownego wbudowania. Szacunkowa ilość odzyskanego materiału przy zastosowaniu tej metody jest następujący:
10.2.1. Materiał pokryciowy	0%
10.2.2. Więźba dachowa	10%
10.2.3. Cegła ceramiczna pełna	10%
10.2.4. Belki drewniane ścian	40%
10.2.5. Schody drewniane	0%
10.2.6. Schody betonowe zewnętrzne	0%
- 10.3. W aktualnym stanie technicznym nie ma możliwości poprawienia nośności konstrukcji murowanych.
- 10.4. Uwzględniając pkt 10.2, 10.3. i ze względów na stan techniczny elementów konstrukcyjnych i architektonicznych wykonanie całości prac remontowych bez demontażu konstrukcji budynku jest niewykonalne.

XI. ZALECENIA DOTYCZĄCE SPOSOBU PRZEPROWADZENIA PRAC ROZBIÓRKOWYCH

- 11.1. Przed przystąpieniem do wykonywania robót rozbiórkowych należy wykonać oznakowanie i ogrodzenie terenu robót i zainstalować urządzenia niezbędne do usuwania z budynków materiałów z rozbiórki. Znajdujące się w pobliżu rozbieranego budynku słupy oświetleniowe, drzewa itp. należy zabezpieczyć przed uszkodzeniami.
- 11.2. Wszystkie podejścia i przejazdy znajdujące się w zasięgu robót rozbiórkowych należy zabezpieczyć i oznaczyć możliwe objazdy w obrębie ulicy Noniewicza.
- 11.3. Rozbiórkę budynku można wykonywać ręcznie, przy użyciu młotów pneumatycznych, palników acetylenowych i przez przewracanie ścian. Prace przy rozbiórce budynku należy prowadzić w następującej kolejności:
- Rozbiórka elementów urządzeń i sieci instalacyjnych
 - Rozbiórka okien, drzwi
 - Rozbiórka ścianek działowych
 - Rozbiórka dachu
 - Rozbiórka stropu
 - Rozbiórka murów nośnych wewnętrznych i zewnętrznych
- 11.4. Przy prowadzeniu robót rozbiórkowych należy przestrzegać wszystkich obowiązujących przepisów BHP i stosować wszystkie przewidziane przy tych robotach urządzenia zabezpieczające i ochronne.

Prace rozbiórkowe instalacji elektrycznej, telefonicznej, centralnego ogrzewania, wodociągowej i kanalizacyjnej można rozpocząć po stwierdzeniu, że wszystkie instalacje zostały odłączone od sieci przez pracowników właściwych instytucji oraz dokonaniu odpowiedniego wpisu do Dziennika Budowy. Prace rozpocząć od demontażu armatury, grzejników, umywalek, sedesów, zlewów itp. Po demontażu wszystkich urządzeń instalacji w budynku przystąpić do demontażu sieci instalacyjnych.

Rozbiórka drzwi i okien powinna być ewentualnie poprzedzona przeglądem w celu ustalenia, czy i które mogą się nadawać do dalszego wykorzystania.

Rozbiórka ścianek działowych nie należy wykonywać przez zwalanie na strop co mogłoby prowadzić do jego awarii. Należy najpierw usunąć tynk a następnie rozbierać je kolejnymi warstwami.

Rozbiórka dachu rozpocząć od rozebrania wszystkich elementów znajdujących nad poziomem połaci dachowej tj. szczytów kominów, wywiewek kanalizacyjnych itp. W następnej kolejności zdemontować rury spustowe, rynny oraz wszelkiego rodzaju obróbki blacharskie. Pokrycie dachu z eternitu falistego zlecić specjalistycznej firmie. Rozbiórkę pokrycia i elementów drewnianej więźby powinna wykonywać brygada cieśli. Rozbiórkę konstrukcji dachu rozpocząć od demontażu poszycia z desek i następnie demontować kolejno stężenia i dźwigary.

Rozbiórka stropu rozpocząć od usunięcia tynku. Wówczas należy sprawdzić czy któreś z belek stropowych nie grozi zawalenia i ewentualnie zabezpieczyć (podstemplować). W dalszej kolejności rozebrać podłogi, polepy i podsufitkę. Po demontażu stropu i usunięciu materiałów przystąpić do rozbiórki przyziemia budynku.

Rozbiórka ścian nośnych wewnętrznych i zewnętrznych. Rozbiórkę fragmentów ścian rozpocząć od usunięcia cegły ceramicznej. Rozbiórkę ścian drewnianych prowadzić rozpoczynając od demontażu oczepów następnie demontować kolejno belki ścienne. Rozbiórkę ceglanych ścian wykonywać ręcznie z użyciem narzędzi mechanicznych.

Faza końcowa Wykonać rozbiórkę ścian fundamentowych oraz fundamentów. Powstałe w wyniku rozbiórki dół po zabudowie zniwelować przez wypełnienie gruboziarnistym piaskiem z zagęszczeniem warstwami.

XII. INFORMACJA O PLANIE BIOZ.

Przed przystąpieniem do robót rozbiórkowych budynku należy przedstawić do akceptacji Inspektora Nadzoru Inwestorskiego plan BIOZ, który powinien zostać w następującym formacie:

STRONA TYTUŁOWA

Pieczątka budowy

PLAN BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA

Nazwa i adres budowy

Imię i nazwisko lub nazwa i adres inwestora

Imię i nazwisko oraz adres osoby sporządzającej plan bioz

data sporządzenia planu bioz data przyjęcia planu do realizacji

podpis kierownika budowy

CZĘŚĆ OPISOWA

1. OPIS PRZEDMIOTU BUDOWY

2. ZAŁOŻENIA OGÓLNE

3. CELE DO OSIĄGNIĘCIA

4. WYKAZ PRACOWNIKÓW

Pracownicy nadzoru

Pracownicy wykonawczy

5. ODPOWIEDZIALNOŚĆ I UPRAWNIENIA W ZAKRESIE NADZORU

Kierownik budowy

Koordynator ds. bhp

6. DOKUMENTY BUDOWY

7. INFORMACJE NIEZBĘDNE W RAZIE NAGŁYCH SYTUACJI

Punkt pierwszej pomocy

Telefony alarmowe

8. SANKCJE ZA NIEPRZESTRZEGANIE PRZEPISÓW BEZPIECZEŃSTWA

XIII. UPROSZCZONA SPECYFIKACJA TECHNICZNA WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT ROZBIÓRKOWYCH OBIEKTU.

13.1. Przedmiot Specyfikacji Technicznej

Przedmiotem niniejszej Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z rozbiórką istniejących budynków magazynowych znajdujących się na działce nr ewid. gruntów 111/310, 111/298, obręb ew. nr 11 Jadwisin, jedn. rej. G.365

13.2. Zakres stosowania ST.

ST stosowany jest jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zleceniu i realizacji robót wymienionych w punkcie 1.1. ST powinna być rozpatrywana łącznie z Dokumentacją Projektową obiektu (DP) – Orientacja, sytuacja i inwentaryzacja architektoniczna. Budynki magazynowe znajdujące się na działce nr ewid. gruntów 111/310, 111/298, obręb ew. nr 11 Jadwisin, jedn. rej. G.3651.3.

13.3. Ogólne wymagania dotyczące robót.

13.3.1. Roboty rozbiórkowe powinny być wykonywane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi oraz normami, z uwzględnieniem zmian, wynikających z późniejszych zmian aktów prawnych, norm, przepisów etc.

13.3.2. Podstawą do wykonywania wszystkich robót, związanych z zamierzeniem określonym w punkcie jest prawomocne pozwolenie na budowę, DP, ST oraz uwagi nadzoru inwestorskiego i autorskiego, każdorazowo potwierdzanymi wpisem do Dziennika Budowy. Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość wykonywanych robót i ich zgodność z DP, ST oraz poleceniami nadzoru inwestorskiego i autorskiego.

13.3.3. Wszystkie wyroby budowlane, sprzęt użytkowany podczas rozbiórki a także zasady organizacji, wykonywania i odbioru poszczególnych robót budowlanych, zasady transportu i składowania materiałów, zasady p.poż., bhp na placu budowy itd. powinny spełniać wymagania odpowiednich norm państwowych, atestów, dopuszczeń instrukcji, wytycznych i świadectw, wydanych przez właściwe jednostki i producentów. Wykonawca robót zobowiązany jest każdorazowo sprawdzić ważność i aktualność dokumentów wymienionych w poprzednim akapicie.

13.4. Normy związane:

PN-B-03163-1/1998 – Konstrukcje drewniane. Rusztowania. Terminologia.

PN-B-03163-1/1998 – Konstrukcje drewniane. Rusztowania. Wymagania.

PN-B-03163-3/1998 – Konstrukcje drewniane. Rusztowania. Badania przy odbiorze.

PN-M-47900-1/1996 – Rusztowania stojące metalowe robocze. Określenia, podział i główne parametry.

PN-M-47900-2/1996 – Rusztowania stojące metalowe robocze. Rusztowania stojakowe z rur.

PN-M-47900-3/1996 – Rusztowania stojące metalowe robocze. Rusztowania ramowe.

PN-M-47900-4/1996 – Rusztowania stojące metalowe robocze. Złącza.

PN-M-42250/1998 – Maszyny i urządzenia budowlane. Klasyfikacja.

PN-86/M-47251 – Maszyny i urządzenia budowlane. Dopuszczalny poziom dźwięku i metody badań.

VIX. NORMATYWY:

[1] Polska norma PN-81/B-02001 „Obciążenia budowli - Obciążenia stale.”,

[2] Polska norma PN-82/B-02003 „Obciążenia budowli – Obciążenia zmienne technologiczne – podstawowe obciążenia technologiczne i montażowe.”,

[3] Polska Norma PN-83/B-03010 „Ściany **oporowe**. Obliczenia statyczne i projektowanie.”,

[4] Polska Norma PN-81/B-03020 „Grunty budowlane. Posadowienie bezpośrednie budowli.”

[5] Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie Dz. U. Nr 75 z dnia 15 czerwca 2002 r., poz. 690.

- [6] Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia.
[7] Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlano -montażowych. T.1.

Pozycje literaturowe:

- [1] Cz. Rybak, O. Puła W. Sarniak - „Fundamentowanie projektowanie posadowień” DWE1997,
[2] E. Motak - „Fundamenty bezpośrednie” ARKADY 1988,
[3] K. Biernatowski - „Fundamentowanie” PWN 1984,
[4] Praca Zbiorowa - „Konserwacja Murów Ceglanych” Uniwersytet Mikołaja Kopernika1999,
[5] Budownictwo Ogólne. Cz.3. Opracowanie ITB, 1990 r.

VX. ZESTAWIENIE DOKUMENTACJI FOTOGRAFICZNEJ

mgr inż. budownictwa
Zdzisław Chmielewski
Uprawnienia budowlane do kierowania, nadzorowania
i kontrolowania budowy i robót, kierowania i kontrolowania
wykonania konstrukcyjnych elementów budowlanych, oceniania
i badania stanu technicznego w zakresie wszelkich budynków
oraz innych budowli w specjalności konstrukcyjno-budowlanej
Nr SUW-11/85

Sporządził:

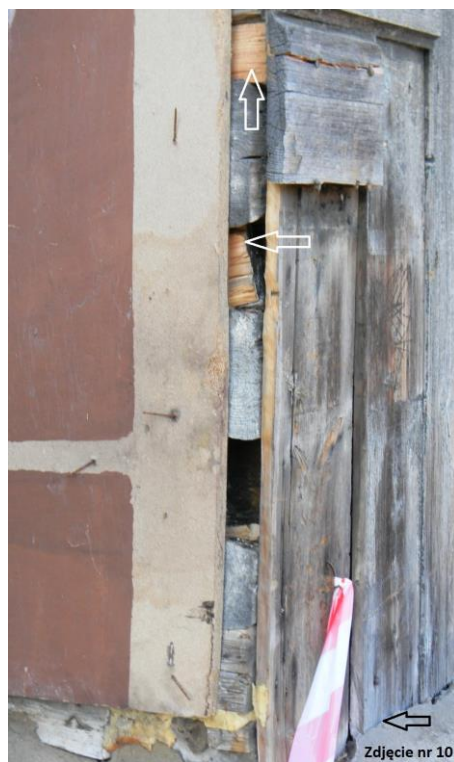
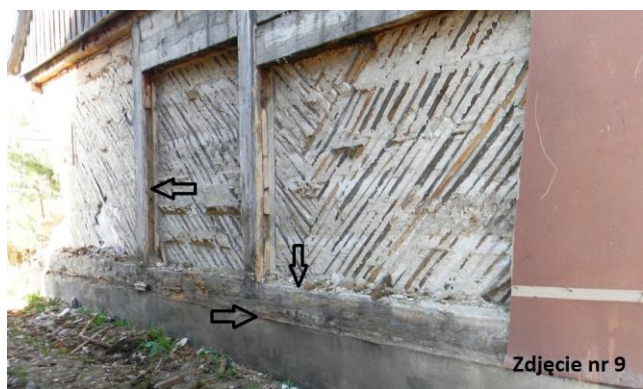
Zdzisław Chmielewski

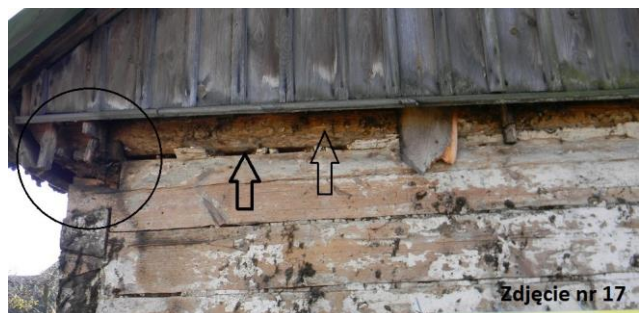
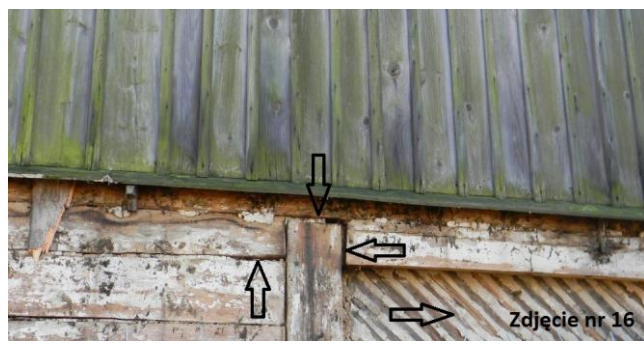
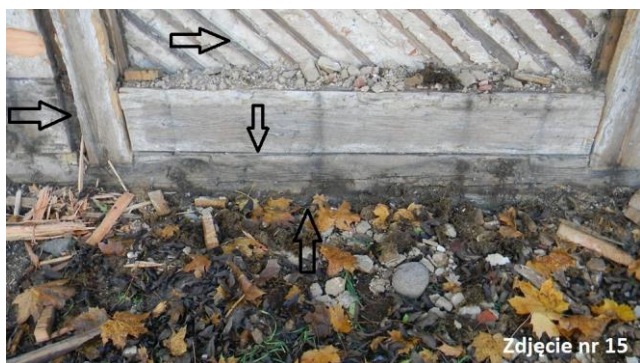
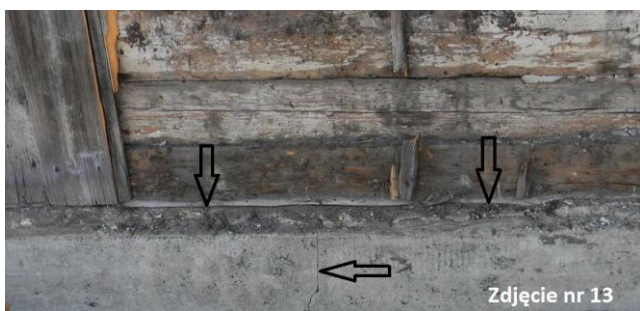
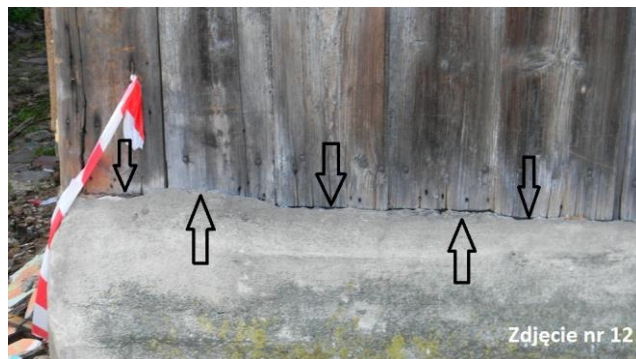
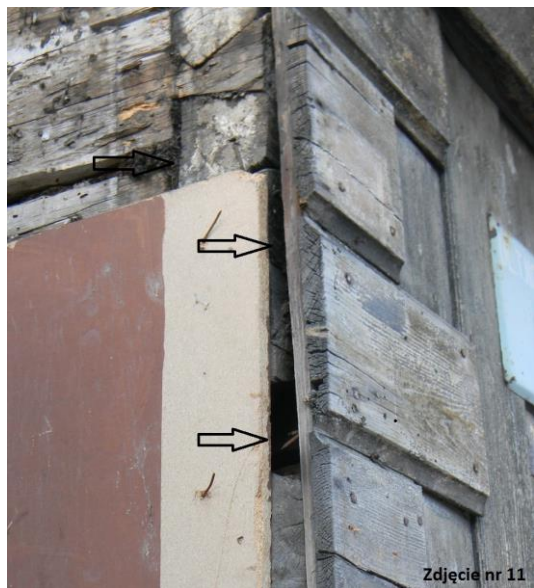
SUW 11/85, PDL/BO/0184/01

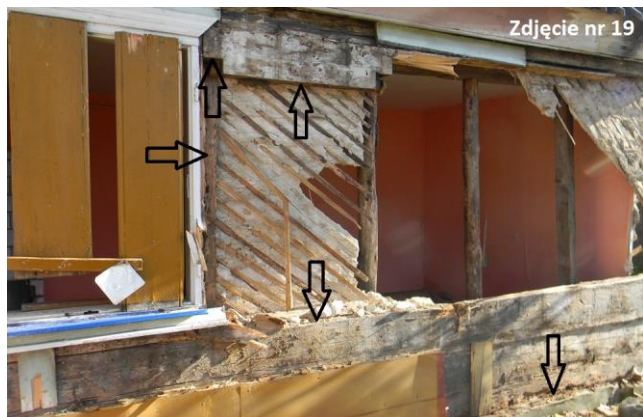
Załączniki:

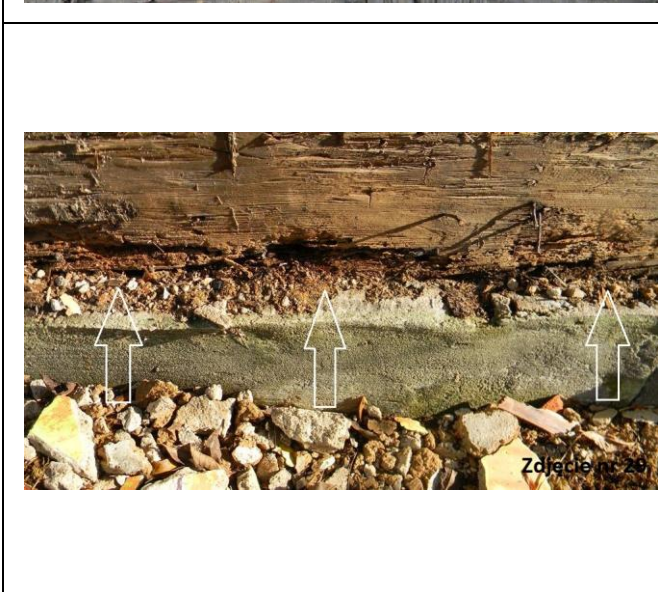
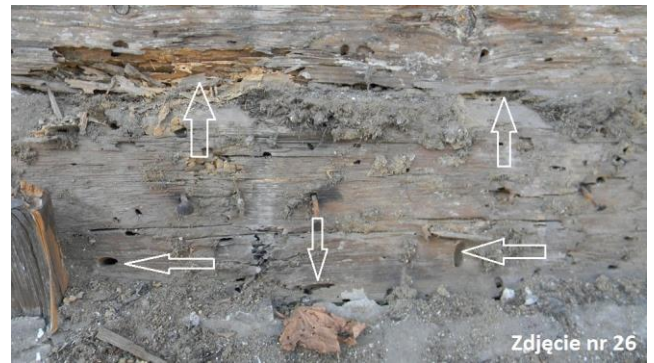
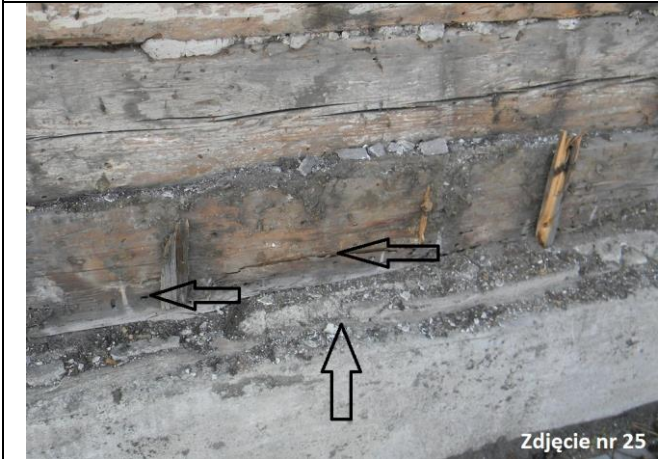
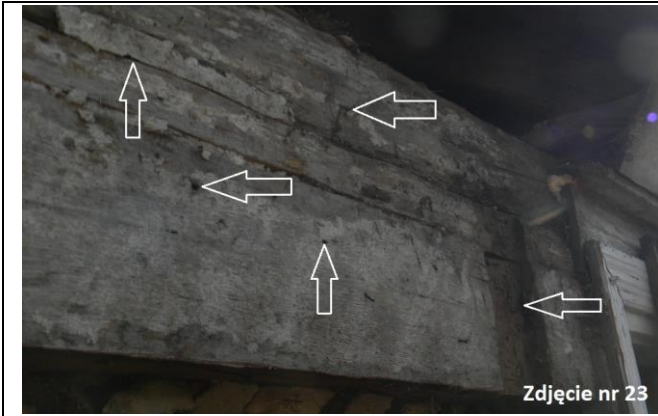
1. Zdjęcia od nr 1 do 51
2. Kopia karty obiektu architektonicznego
3. Kopia mapy zasadniczej
4. Kopie rysunków inwentaryzacyjnych
5. Kopia planu miejscowego planu zagospodarowania
6. Kopia uprawnień budowlanych
7. Kopia zaświadczenia przynależności do izby

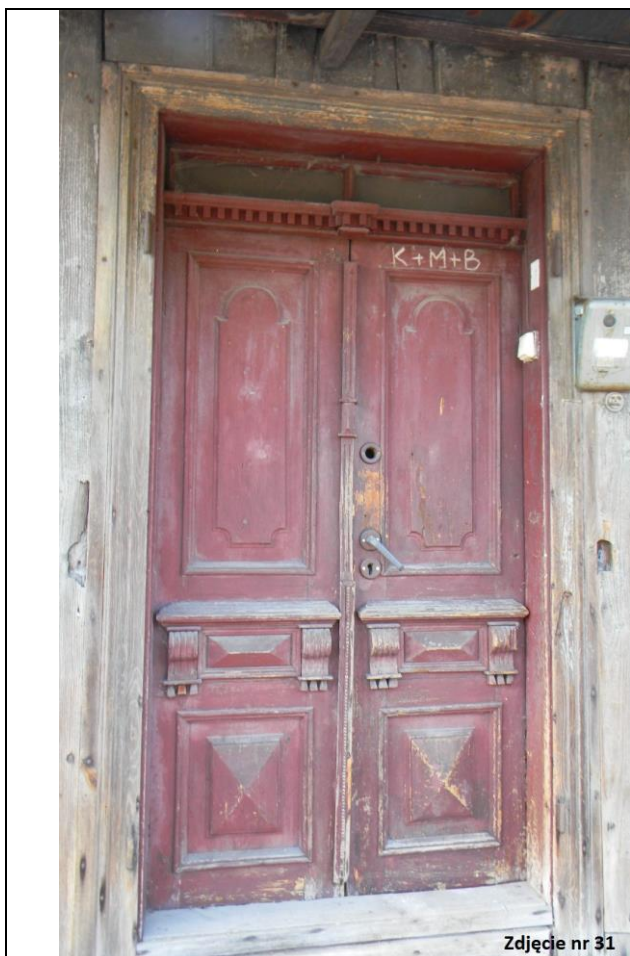

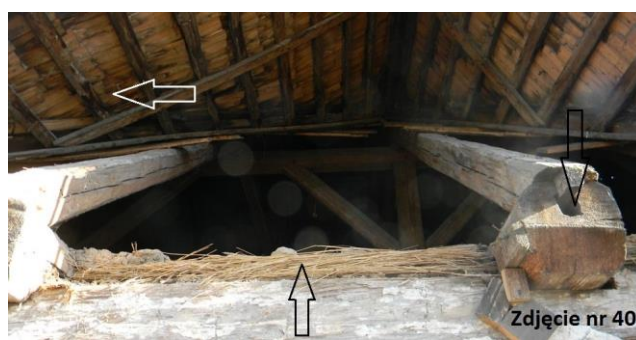

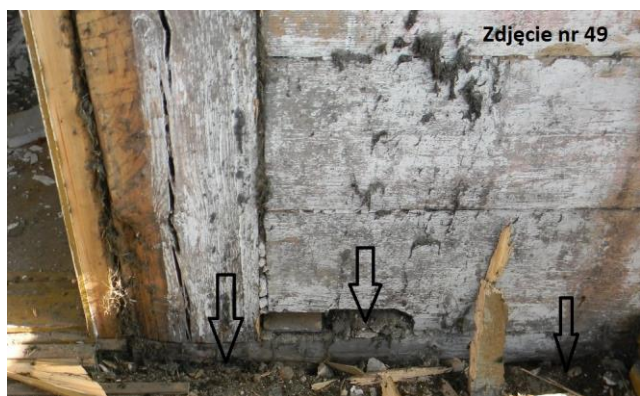
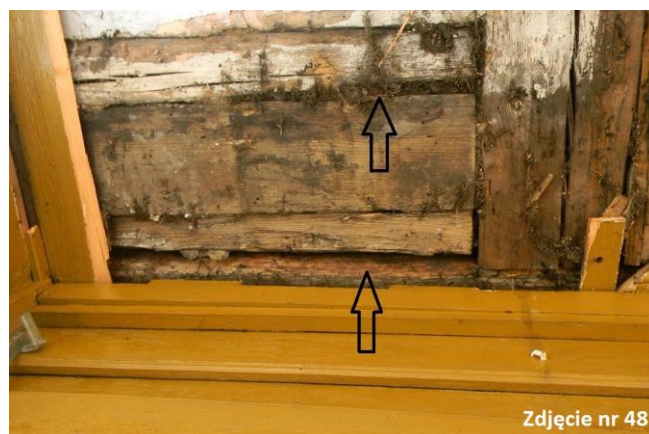
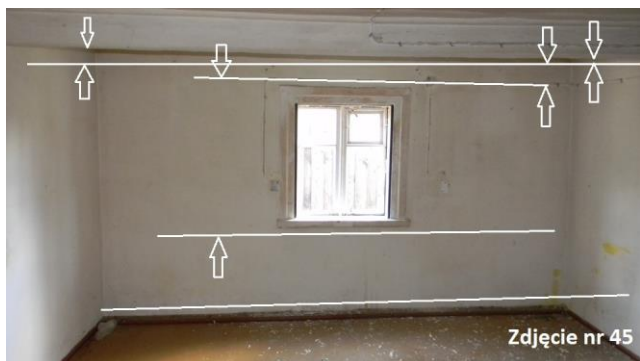

URZĄD WOJEWÓDZKI
 Suwałkach
WYDZIAŁ PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO
 URZĄDNIKI, ARCHITEKTURY
 I NADZORU BUDOWLANEGO
 16-400 Suwałki, Kościuszki 71

Suwałki, dnia 1985 - 01 - 11 r.

Nr SUW-11/85

**DECYZJA O STWIERDZENIU PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO
 do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie**

Na podstawie § 5 ust.1, § 6 ust.113, §7 i § 13 ust. 1 pkt. 2 lit. -

rozporządzenie Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r.
 w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 8, poz. 46) stwierdza

się, że: Obywatel(ka) Zdzisław CHMIELEWSKI
(imię i nazwisko)

magister inżynier budownictwa
(tytuł naukowy - zawodowy)

urodzony(a) dnia 16 paźdz. 19 57 r. w Małowiste gm. Płaska

posiada przygotowanie zawodowe upoważniające do wykonywania samodzielnych funkcji
kierownika budowy i robót
(rodzaj funkcji)

w specjalności konstrukcyjno-budowlanej
(rodzaj specjalności techniczno-budowlanej)

w zakresie -----
(specjalizacja zawodowa)

Obywatel(ka) Zdzisław CHMIELEWSKI jest upoważniony(a) do:
(imię i nazwisko)

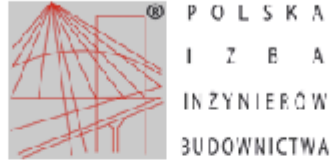
- 1/ kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy i robót, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego w zakresie wszelkich budynków oraz innych budowli, z wyłączeniem linii, węzłów i stacji kolejowych, dróg oraz lotniskowych dróg startowych i manipulacyjnych, mostów, budowli hydrotechnicznych i wodnomelioracyjnych,
- 2/ sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów w zakresie rozwiązań konstrukcyjno-budowlanych wszelkich budynków i budowli,
- 3/ sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych:
 - a/ budynków inwentarskich i gospodarczych, adaptacji projektów typowych i powtarzalnych innych budynków oraz sporządzania planów zagospodarowania działki związanych z realizacją tych budynków,
 - b/ budowli nie będących budynkami. - - -

mgr inż. arch. Jan Urbanowicz
Dyrektor Wojewódzkiego Biura
Planowania Przestrzennego
w Suwałkach
Główny Architekt Województwa

m. p.

(podpis i pieczęć)

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

PDL-UQG-GVT-2KR *

Pan Zdzisław Chmielewski o numerze ewidencyjnym PDL/BO/0184/01
adres zamieszkania ul. Kielecka 2, 16-400 Suwałki
jest członkiem Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane
ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne od 2013-02-01 do 2014-01-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2013-01-25 roku przez:

Czesław Miedziałowski, Przewodniczący Rady Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym [Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1450] dane w postaci elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piiib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.